Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

mutationem ēternitas. in usu ō debet esse tēporalitas
illud tanquā bonū hoc tanquā necessarium.
Nolite sollicti esse de crastino. Crastinus enī dies
sollicitus ipse sibi erit. qui annuos fructus tūc pferet.
De pēsentib; sollicitos esse debere ēcessit. q̄ futura qd
cras significat cogitare pohibuit. Sufficit diei ma
licia sua. Hic plabore afflictione et angustia sēli
ponit malicia sua. Sufficit q̄ nob pēsentis tēporis
cogitatio. futuroq; curā quē incerta ē relinquamus.
Hanc q̄ curā ut arbitror idō nominauit maliciā qui
penalis est. et ad hanc pertinet mortalitatē quā pec
cando meruimus. Cauendū nāq; est ne aliquē iudi
cem q̄ cōmissis sibi pcurat necessaria ne desint. cū
ipse dīns loculos habere dignatus sit. Nolite iudica
re ut ñ iudicemini usq; in qua mensura mensi fue
ritis remetiet uob. Hoc loco pcipi existimo ut ea
facta quē dubiū est q̄ animo fiant in meliorē partē
interpretem. qui incertū est q̄ animo q̄d factū sit uel
qualis futurus sit q̄ nunc t bonus t malus appare.
Vnde apls. nolite inq̄t ante tēpus iudicare. De ma
nifestis quē bono animo fieri ñ possunt ita dicit.
Ex fructib; eoq; cognoscetis eos. Potest mouere qd ait,
in quo cūq; enī iudicio iudicauerit is iudicabit uob.

Cap 7